

Májusi feladványunk megfejtése

Májusi játékunkra összesen 2 országból 45 megfejtés érkezett, melyek szerint havi feladványunkon a nálunk előforduló ingolafélék (Petromyzontidae) egyike látható. Való igaz, morfológiai bélyegek alapján eléggé nehéz megkülönböztetni a nálunk előforduló ingolafajokat. A beérkezett válaszok közül 21 megfejtő szerint a dunai ingola, 17 szerint pedig a tiszai ingola volt látható a képen, 7 játékosunk pedig mind a két fajt megnevezte lehetséges megfejtésként.

Havi feladványunk elsődleges célja inkább az ismeretterjesztés, mintsem a pontos fajmeghatározás volt, így a Kárpát-medencében előforduló és hazánkban őshonosnak tekinthető ingolafajok mindegyikét elfogadtuk helyes megfejtésnek. Az általunk feltöltött fényképen a *tiszai ingola* ([Eudontomyzon danfordi](#)) adult egyede látható az ívási időszak közepén, mely éppen leendő ívógödrét tisztogatja.

Rövidebb ismertetés az élőlénycsoportról, valamint a hazánkban előforduló ingolafajokról:

Az ingolák a Föld egyik legidősebb gerincescsoportját alkotják, kialakulásuk kb. 450–500 millió évre vezethető vissza, jóval megelőzve ezáltal a tokféléket (Acipenseriformes), melyek 200 millió évvel ezelőtt jelentek meg. Világszerte összesen 40 faja maradt fenn ezen élőlénycsoportnak, melyeket bár általában a halakkal együtt szokás tárgyalni, mégsem tekinthetők valódi halaknak. Legközelebbi rokonaik a mélytengerekben élő nyálkahalak (Myxini), melyekkel karöltve régen körszájúaknak (Cyclostomata) nevezték őket. Ez a megnevezés azonban napjaink rendszertanában már nem elfogadott, a régi szakirodalomban azonban fellelhető. Jellegzetességük kígyószerűen megnyúlt testük és kör alakú szívószájuk, melyen kör alakban helyezkednek el szarufogaik. A fogak száma, egymáshoz való elhelyezkedése fontos határozóbélyeg esetükben. Bár az evolúció során hamar differenciálódtak a többi gerinces csoporttól, tanulmányozásuk napjainkban is kiemelkedő az immunológia és a gyógyászat, valamint a rákkutatás terén. A szaporodást követően a fiatal lárvák a mederanyagba fúrják magukat és szűrőgető táplálkozást folytatnak. Néhány év múltán átalakulnak (metamorfózis), elérve ezáltal a felnőtt kort. Egyes fajaik paraziták, míg mások az átalakulást követően beszüntetik táplálkozásukat, a szaporodást követően pedig elpusztulnak.

A Magyarországon előforduló ingolafajok:

- 1) tiszai ingola ([Eudontomyzon danfordi](#)): a Kárpát-medence endemizmusa, mely a Tisza és a Temes vízrendszerében őshonos. A lárvák 3–4 évig fejlődnek a mederanyagban, majd átalakulásukat követően parazita életmódot folytatnak. Főként halak testére tapadva azok testnedveit és szöveteit fogyasztják, de az elhullott állati eredetű táplálékokat sem vetik meg. Számuk mára jelentősen lecsökkent, az egykor harcsacsaliként is használt élőlény mára természetvédelmi szempontból [fokozottan védett](#), eszmei értéke 250 ezer Ft.
- 2) dunai ingola ([Eudontomyzon mariae](#)): A Tisza vízrendszerében élő rokonához képest sokkal szélesebb körben terjedt el, megtalálható az Adriai-, Égei-, Balti, Azovi- és a Fekete-tenger vízgyűjtőjén. Hazánkban a Duna vízgyűjtőjén fordul elő. A kifejlett egyedek már nem táplálkoznak, átalakulásukat követően nem sokkal szaporodnak, majd elpusztulnak. Természetvédelmi szempontból [fokozottan védett](#), eszmei értéke 100 ezer Ft.

- 3) Vladikov-ingola (*Eudontomyzon vladykovi*): 1959-ben Oliva és Zanandrea által került leírásra a faj, mely jelenlegi ismeretek szerint a Felső- és Középső-Duna vidékén fordul elő. Hazánkban főként a Dráva vidékéről feltételezhető a faj előfordulása. Sokáig volt kétséges a hovatartozása, ugyanis elkülönítése a dunai ingolától morfológiailag igen nehézkes. Természetvédelmi szempontból fokozottan védett, eszmei értéke 100 ezer Ft.

A helyes megfejtők

Név	Település	Név	Település
Abonyi Tamás	Besenyőtelek	Némethné Grudl Beáta	Győr
Andó Tamás	Békéscsaba	Orbázi Imre	Budakeszi
Balajti István	Eger	Papp Edit	Karcag
Béndek Gábor	Érd	Rácz-Pintér Sándor	Kecskemét
Biró Csaba	Budapest	Radó Gábor	Bölcske
Bógó Bence	Mohács	Rebe Réka Johanna	Szentendre
Borsos Gábor	Kecskemét	Rónai Zoltán	Siklós
Czakó Ernő	Győr	Sajti István	Sarkad
Csökmei Henrik Imre	Békés	Schneider Annamária	Darnózseli
Élesdi István	Fehérgyarmat	Sebestyén Antal	Balatonfüred
Gacs Balázs	Győrladamér	Somoskői Áron	Szolnok
Gál Balázs	Miskolc	Suri Tamás	Órbottyán
Keresztes Balázs	Szigethalom	Szabó Patrik	Kalocsa
Kézdi Pál	Budapest	Szegvári Nándor	Zirc
Kiss Tamás	Balassagyarmat	Szóke Erazmus	Korneuburg
Kopasz Sándor	Budapest	Talabér Ádám	Köveskál
Kovács Gábor	Nagyszentjános	Tóth Tamás	Kiskunfélegyháza
Lipták Zsolt	Békéscsaba	Turza Péter	Püspökszilágy
Lozsi Gábor	Verőce	Váróczi István	Cegléd
Megyeri Zoltán	Győr	Vass Endre	Veszprém
Mogyorósi Csaba	Budapest	Virág Barbara	Cegléd
Molnár Balázs József	Szekszárd	Zsigmond Sándor	Kunszentmiklós
Molnár Norbert	Rábatamási		